

5. Каменських П. За що правників можуть покарати в ЄС, але пробачити в Україні. *Закон і бізнес*. 2018. Випуск №31. URL: https://zib.com.ua/ua/133968-za_scho_advokativ_karayut_u_es_i_ne_karayut_v_ukraini.html

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент кафедри організації судових, правоохоронних органів та адвокатури Національного університету «Одеська юридична академія» **Кіслиця Ірина Олександрівна**

Кандала Ю.В.

студентка 2-го курсу факультету прокуратури та слідства (кримінальної юстиції) Національного університету «Одеська юридична академія»

ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ СИСТЕМИ АДВОКАТУРИ ФРАНЦІЇ ТА УКРАЇНИ

Адвокатура – це один із основних правових інститутів у сучасному світі, основною метою якого є надання права на захист від обвинувачення та іншої кваліфікованої правової допомоги особам, котрі цього потребують. Згідно із зазначенням Є.В. Васьковського, будь-яка система адвокатури виникає не одразу, а як певний зародок, що у поєднанні із сприятливими умовами може успішно трансформуватися у повноцінний правовий інститут [4].

У кожній країні система адвокатури має свою структуру, організацію та інші особливості, що залежать від історичних умов розвитку та правових засад самої держави. Особливістю адвокатської системи Франції є те, що вона відноситься до так званої класичної моделі організації адвокатської діяльності. Її суть полягає в тому, що можливість займатися цим видом діяльності є лише в тих осіб, котрі належать до палати адвокатів. Окрім Франції такої моделі притримуються Іспанія, Греція, Італія, Бельгія [6, с.39].

Система адвокатури Франції представляє собою самоврядну корпорацію, що включає в себе Голову, Раду Органу, Генеральну асамблею адвокатів і Національну Раду колегій. Особливістю діяльності адвокатів є те, що вона включає в вікові традиції корпоративності, а думка адвокатів стосовно певного важливого питання надзвичайно цінується суспільством [5, с. 14].

В свою чергу, діяльність адвокатів в Україні регулюється Конституцією [1] та Законом України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» від 05.07.2012 року. Саме в цьому законі дається визначення адвокатури, визначаються основи її організації та вказується, що система адвокатури України складається з таких структур, як З'їзд адвокатів України, Рада адвокатів України, Вища кваліфікаційно-дисциплінарна комісія адвокатури,

Вища ревізійна комісія адвокатури, Конференція адвокатів регіону, Рада адвокатів регіону, Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія, Ревізійна комісія регіону та Національна асоціація адвокатів України.

В кожній з цих структур є певне коло власних завдань, функції та сфери діяльності. Наприклад, Національна асоціація адвокатів України утворюється задля реалізації усіх завдань адвокатського самоврядування та об'єднує усіх адвокатів України [2, стаття 15]. З'їзд адвокатів України згідно зі ст. 54 Закону України «Про адвокатуру» є вищим органом адвокатського самоврядування. Він складається з делегатів, котрих обирають Конференції адвокатів регіону, а головними завданнями є: обирання голів та заступників Ради адвокатів України, затвердження статуту Національної асоціації адвокатів України, положень про Раду адвокатів України та основних правил етики адвокатів.

Рада адвокатів України є підконтрольною З'їзду адвокатів України та, відповідно, діє у період між ними [2, стаття 55]. До її основних завдань можна віднести: розгляд скарг стосовно рішень рад адвокатів регіонів, ведення офіційного веб-сайту НААУ та Єдиного реєстру адвокатів України.

Якщо повернутися до системи адвокатури Франції, то можна говорити про те, що адвокати зазвичай об'єднані у колегії при Суді другої інстанції, однак за можливості такі колегії можуть об'єднуватися у Орден адвокатів [3, с.11]. Від його імені діють представницькі органи в особі голови колегії адвокатів. Керівництво та контроль за колегіями адвокатів здійснює Рада колегії, яка переобирається кожні 3 роки.

До головних завдань Орденів можна віднести такі, як контроль за дотриманням основних правил адвокатської етики та розгляд скарг стосовно різноманітних питань, які можуть подавати як приватні особи, так державні організації. Національна рада колегій у Франції є вищим органом адвокатського самоврядування і за своїми повноваженнями схожа до З'їзду адвокатів України.

У її складі працює 80 членів, обраних шляхом відкритого голосування. Серед головних завдань Національної ради колегій можна виділити такі, як прийняття нових етичних норм адвокатської діяльності, координація діяльності центрів з навчання та підготовки адвокатів та представництво адвокатської спільноти перед суспільством та державними структурами.

Очолює кожную колегію голова, який у Франції називається батоньє. До кола його повноважень відповідно до Закону про сертифікат придатності адвоката (від 31.12.1971 року) належать: представництво колегії у суспільстві, сфері юстиції та державних установах, вирішення професійних спорів та скарг між членами колегії і її безпосереднє керівництво.

Отже, на основні даної інформації можна зробити висновок, що структурні одиниці системи адвокатури Франції та України мають деякі відмінності, що стосуються назв, організацій діяльності та керівників. Однак головна їх мета та повноваження зберігають спільні риси, а саме:

- забезпечення єдності та гармонійної взаємодії між цими органами;
- надання професійної допомоги особам у сфері права, котрі її потребують;
- представництво органів адвокатури перед державними органами та громадськістю;
- належне виконання своїх обов'язків адвокатами відповідно до правил професійної етики.

Список використаної літератури:

1. Конституція України. (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1996, № 30, ст. 141)
2. Про адвокатуру і адвокатську діяльність: Закон України від 05.07.2012. *Відомості Верховної Ради України*. № 5076-VI.
3. Dekret ot 27 noyabrya 1991 №. 91–1197 o regulirovanii professii advokata [Decree of November 27, 1991 N 91–1197 on the Regulation of the Profession of Lawyer]. *Journal officiel du 28 novembre 1991*, 11. [in Russian].
4. Адвокатура України. Тема 1. Поняття і сутність інституту адвокатури. URL: <https://dl.sumdu.edu.ua/textbooks/28314/107871/index.html>.
5. Морозов Н.В. Основы правового положения адвоката по законодательству Франции. *Адвокат. практика*. 2006. № 6. С. 11–15.
6. Вільчик Т.Б. Система органів адвокатського самоврядування в країнах Європейського Союзу: Італія, Німеччина. URL: <http://apir.org.ua/wp-content/uploads/2015/12/Vilchuk5.pdf>

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент кафедри організації судових, правоохоронних органів та адвокатури Національного університету «Одеська юридична академія», доцент **Храпенко Олена Олегівна**

Кирлась В.Ю.

студентка 1-го курсу магістратури факультету цивільної та господарської юстиції Національного університету «Одеська юридична академія»

ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ЩОДО СТРАХУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ АДВОКАТІВ

Страхування професійної відповідальності адвокатам потрібно навіть більше, ніж їхнім клієнтам. Адже, клієнт повинен бути впевнений в тому, що у випадку неналежної роботи адвоката щодо його справи, йому буде відшкодовано хоча б якусь частину понесених збитків. Таким чином, у світовій